

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 4 sierpnia 2020 r.

Poz. 1339

USTAWA

z dnia 15 lipca 2020 r.

o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zadania organów administracji publicznej i innych podmiotów w zakresie:

- 1) homologacji typu UE,
- 2) nadzoru rynku

– w odniesieniu do silników, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1628 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wymogów dotyczących wartości granicznych emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz homologacji typu w odniesieniu do silników spalinowych wewnętrznego spalania przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 i (UE) nr 167/2013 oraz zmieniającego i uchylającego dyrektywę 97/68/WE (Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1628”.

2. Ustawy nie stosuje się do silników, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2016/1628.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dystrybutorze – rozumie się przez to dystrybutora w rozumieniu art. 3 pkt 52 rozporządzenia 2016/1628;
- 2) importerze – rozumie się przez to importera w rozumieniu art. 3 pkt 51 rozporządzenia 2016/1628;
- 3) organie krajowym udzielającym homologacji – rozumie się przez to organ udzielający homologacji w rozumieniu art. 3 pkt 55 rozporządzenia 2016/1628;
- 4) podmiocie gospodarczym – rozumie się przez to producenta, przedstawiciela producenta, importera lub dystrybutora;
- 5) producencie – rozumie się przez to producenta w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2016/1628;
- 6) producencie oryginalnego sprzętu – rozumie się przez to producenta oryginalnego sprzętu w rozumieniu art. 3 pkt 54 rozporządzenia 2016/1628;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1628 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wymogów dotyczących wartości granicznych emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz homologacji typu w odniesieniu do silników spalinowych wewnętrznego spalania przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 i (UE) nr 167/2013 oraz zmieniającego i uchylającego dyrektywę 97/68/WE (Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 29).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności oraz ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 29.

- 7) przedstawicielu producenta – rozumie się przez to przedstawiciela producenta w rozumieniu art. 3 pkt 50 rozporządzenia 2016/1628;
- 8) strategii nieracjonalnej – rozumie się przez to strategię nieracjonalną w rozumieniu art. 3 pkt 63 rozporządzenia 2016/1628;
- 9) udostępnieniu na rynku – rozumie się przez to udostępnienie na rynku w rozumieniu art. 3 pkt 47 rozporządzenia 2016/1628;
- 10) użytkownikowi końcowym maszyny mobilnej nieporuszającej się po drogach – rozumie się przez to użytkownika końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 60 rozporządzenia 2016/1628;
- 11) wprowadzeniu na rynek – rozumie się przez to wprowadzenie na rynek w rozumieniu art. 3 pkt 48 rozporządzenia 2016/1628.

2. Dystrybutor, importer, producent, producent oryginalnego sprzętu oraz przedstawiciel producenta są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086).

Art. 3. Wprowadzeniu na rynek podlegają wyłącznie:

- 1) silniki należące do kategorii, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2016/1628, które są objęte świadectwem homologacji typu UE, niezależnie od tego, czy są zamontowane w maszynach mobilnych nieporuszających się po drogach;
- 2) maszyny mobilne nieporuszające się po drogach, w których są zamontowane silniki, o których mowa w pkt 1;
- 3) silniki, o których mowa w art. 34 ust. 4, 7 i 8 rozporządzenia 2016/1628, objęte zezwoleniem;
- 4) silniki, o których mowa w art. 34 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2016/1628, objęte świadectwem homologacji typu UE i zezwoleniem.

Art. 4. Organem krajowym udzielającym homologacji jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, zwany dalej „Dyrektorem TDT”.

Art. 5. Programy monitorowania dla każdej kategorii silników, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 2016/1628, oraz ich wyniki są publikowane przez Dyrektora TDT w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego.

Rozdział 2

Służba techniczna

Art. 6. 1. Dyrektor TDT wyznacza służbę techniczną, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu ubiegającego się o wykonywanie zadań służby technicznej, po uiszczeniu opłaty w wysokości 5000 zł.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Dyrektor TDT wskazuje kategorie działań, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/1628, do których wykonywania została wyznaczona służba techniczna.

3. Wniosek o wyznaczenie służby technicznej zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) wskazanie kategorii działań, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/1628, do których wykonywania służba techniczna ma być wyznaczona;
- 3) oznaczenie miejsca i datę sporządzenia wniosku oraz podpis wnioskodawcy.

4. Do wniosku o wyznaczenie służby technicznej dołącza się dokumenty potwierdzające:

- 1) posiadanie certyfikatu akredytacji wydanego zgodnie z ustawą z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544 oraz z 2020 r. poz. 1086), odpowiedniego do zakresu wyznaczenia;
- 2) posiadanie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzoną działalnością, obejmującego wnioskowane kategorie działań;
- 3) uiszczenie opłaty, o której mowa w ust. 1.

5. Wraz z wnioskiem o wyznaczenie służby technicznej wnioskodawca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wyznaczenie służby technicznej są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania zadań służby technicznej określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1628 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wymogów dotyczących wartości granicznych emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz homologacji typu w odniesieniu do silników spalinyowych wewnętrznego spalania przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach, zmieniającym rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 i (UE) nr 167/2013 oraz zmieniającym i uchylającym dyrektywę 97/68/WE i spełniam wymogi w nim określone.”

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, zawiera również:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

9. Dyrektor TDT może zażądać od wnioskodawcy dostarczenia w wyznaczonym terminie dodatkowych informacji i dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku o wyznaczenie służby technicznej.

Art. 7. Dyrektor TDT odmawia, w drodze decyzji, wyznaczenia służby technicznej, jeżeli podmiot ubiegający się o wykonywanie zadań służby technicznej nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 45 ust. 2–9 rozporządzenia 2016/1628.

Art. 8. 1. W przypadku gdy służba techniczna:

- 1) nie wykonuje w całości lub w części obowiązków, o których mowa w art. 53 i art. 54 rozporządzenia 2016/1628,
- 2) nie przestrzega normy lub norm, o których mowa w pkt 2.1 załącznika XVI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/654 z dnia 19 grudnia 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1628 odnośnie do wymogów technicznych i ogólnych dotyczących wartości granicznych emisji i homologacji typu w odniesieniu do silników spalinowych wewnętrznego spalania przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach (Dz. Urz. UE L 102 z 13.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾)

– Dyrektor TDT ogranicza, w drodze decyzji, wyznaczenie służby technicznej, określając zakres ograniczenia oraz termin do usunięcia stwierdzonych uchybień.

2. Ograniczenie wyznaczenia służby technicznej dotyczy kategorii działań, do której Dyrektor TDT stwierdził wystąpienie uchybień, o których mowa w ust. 1.

Art. 9. Dyrektor TDT zawiesza, w drodze decyzji, wyznaczenie służby technicznej, w przypadku gdy służba techniczna przestała spełniać co najmniej jeden z wymogów, o których mowa w art. 45 ust. 2–9 rozporządzenia 2016/1628, określając termin do usunięcia stwierdzonych uchybień.

Art. 10. Dyrektor TDT odwołuje, w drodze decyzji, wyznaczenie służby technicznej, w przypadku gdy służba techniczna:

- 1) nie usunie w określonym terminie uchybień, o których mowa w art. 8 ust. 1, przy czym odwołanie dotyczy kategorii działań, do której Dyrektor TDT stwierdził wystąpienie uchybień;
- 2) nie usunie w określonym terminie uchybień, o których mowa w art. 9;
- 3) zaprzestała prowadzenia działalności w kategoriach działań, do których wykonywania została wyznaczona, przy czym odwołanie dotyczy tych kategorii.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 182 z 18.07.2018, str. 61.

Art. 11. Służba techniczna zawiadamia Dyrektora TDT o zaprzestaniu prowadzenia działalności w kategoriach działań, do których wykonywania została wyznaczona, w terminie 14 dni od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności.

Art. 12. 1. Służba techniczna, w przypadku ograniczenia, zawieszenia lub odwołania jej wyznaczenia, przekazuje Dyrektorowi TDT, niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia ograniczenia, zawieszenia lub odwołania jej wyznaczenia, dokumenty związane z wykonywanymi przez nią zadaniami określonymi w ustawie, rozporządzeniu 2016/1628 i aktach delegowanych wydanych na jego podstawie, związanymi z kategorią działań objętą ograniczeniem, zawieszeniem lub odwołaniem, albo ich kopie, w postaci papierowej albo elektronicznej.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, Dyrektor TDT może przekazać w celu przetwarzania innej wskazanej przez producenta albo przedstawiciela producenta służbie technicznej lub organowi nadzoru rynku, na ich pisemny wniosek.

Art. 13. 1. Dyrektor TDT może upoważnić służbę techniczną do przeprowadzenia kontroli lub badań, o których mowa w art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2016/1628.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, określa zakres kontroli lub badań, do których służba techniczna została upoważniona, i termin na ich przeprowadzenie.

3. Przeprowadzenie kontroli może obejmować weryfikację numerów identyfikacyjnych, o których mowa w art. 38 ust. 1 rozporządzenia 2016/1628.

Rozdział 3 Homologacja

Art. 14. 1. Dyrektor TDT, w drodze decyzji, za opłatą:

- 1) wydaje świadectwo homologacji typu UE;
- 2) zmienia świadectwo homologacji typu UE;
- 3) cofa świadectwo homologacji typu UE;
- 4) odmawia wydania albo zmiany świadectwa homologacji typu UE.

2. Dyrektor TDT, za opłatą, wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Art. 15. 1. Wydanie świadectwa homologacji typu UE następuje na wniosek, o którym mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia 2016/1628.

2. Wraz z wnioskiem wnioskodawca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o wydanie świadectwa homologacji typu UE są kompletne i zgodne z prawdą.”

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera również:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 16. 1. Zmiana świadectwa homologacji typu UE następuje na wniosek, o którym mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2016/1628.

2. Wraz z wnioskiem wnioskodawca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o zmianę świadectwa homologacji typu UE są kompletne i zgodne z prawdą.”

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera również:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 17. Koszty badań wymaganych do homologacji pokrywa producent.

Art. 18. Zmiana świadectwa homologacji typu UE następuje w przypadkach, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/1628.

Art. 19. Cofnięcie świadectwa homologacji typu UE następuje, w przypadku gdy:

- 1) zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia 2016/1628, a producent nie usunął niezgodności w terminie 90 dni od dnia otrzymania wezwania Dyrektora TDT do ich usunięcia;
- 2) zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2016/1628, a producent w terminie 60 dni od dnia otrzymania wezwania Dyrektora TDT do podjęcia niezbędnych działań naprawczych nie podjął ich albo podjęte działania są nieodpowiednie dla zapewnienia zgodności produkowanych silników z homologowanym typem silnika lub homologowaną rodziną silników;
- 3) środki naprawcze, o których mowa w art. 40 ust. 3 rozporządzenia 2016/1628, nie zostały przez producenta zaproponowane i wdrożone albo okazały się nieskuteczne;
- 4) zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 38 ust. 4 rozporządzenia 2016/1628.

Art. 20. Dyrektor TDT odmawia wydania albo zmiany świadectwa homologacji typu UE, w przypadku gdy:

- 1) typ silnika lub rodziny silników są niezgodne z wymogami rozporządzenia 2016/1628 oraz aktów delegowanych wydanych na jego podstawie;
- 2) świadectwo homologacji typu UE na dany typ silnika lub rodzinę silników zostało wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 21. 1. Dyrektor TDT na wniosek strony wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1, w przypadku ich utraty, po złożeniu przez stronę oświadczenia o utracie tych dokumentów. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2. Dyrektor TDT na wniosek strony wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1, w przypadku ich zniszczenia, po zwróceniu przez stronę dotychczasowego dokumentu.

Art. 22. Wymogi dotyczące badań, o których mowa w art. 19 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2016/1628, ustala Dyrektor TDT w decyzji, o której mowa w art. 14 pkt 1 i 2.

Art. 23. 1. Za wydanie świadectwa homologacji typu UE, zmianę świadectwa homologacji typu UE oraz za wydanie duplikatu dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1, są pobierane opłaty w wysokości:

- 1) 800 zł – za wydanie świadectwa homologacji typu UE;
- 2) 400 zł – za zmianę świadectwa homologacji typu UE;
- 3) 65 zł – za wydanie duplikatu dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1.

2. Dowód uiszczenia opłaty dołącza się do wniosku o wydanie świadectwa homologacji typu UE, zmianę świadectwa homologacji typu UE oraz o wydanie duplikatu dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 24. 1. Dyrektor TDT, w drodze decyzji, za opłatą:

- 1) wydaje zezwolenie na tymczasowe wprowadzanie na rynek silników, o których mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2016/1628;
- 2) wydaje zezwolenie na wprowadzanie na rynek silników, o których mowa w art. 34 ust. 5–8 rozporządzenia 2016/1628;
- 3) odmawia wydania zezwoleń, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Dyrektor TDT, za opłatą, wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Art. 25. 1. Wydanie zezwoleń, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i 2, następuje na wniosek podmiotu gospodarczego.

2. Dyrektor TDT może zażądać od wnioskodawcy dostarczenia w wyznaczonym terminie dodatkowych informacji i dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku o wydanie zezwoleń, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Dyrektor TDT na wniosek strony, za opłatą, wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1, w przypadku ich utraty, po złożeniu przez stronę oświadczenia o utracie tych dokumentów. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Dyrektor TDT na wniosek strony, za opłatą, wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1, w przypadku ich zniszczenia, po zwróceniu przez stronę dotychczasowego dokumentu.

Art. 26. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) cechy identyfikacyjne silników objętych wnioskiem;
- 3) liczbę silników objętych wnioskiem;
- 4) określenie okresu niezbędnego do przeprowadzenia badań w warunkach terenowych;
- 5) oznaczenie miejsca i datę sporządzenia wniosku oraz podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku dołącza się dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1.

3. Wraz z wnioskiem wnioskodawca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o wydanie zezwolenia na tymczasowe wprowadzanie na rynek silników są kompletne i zgodne z prawdą.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera również:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 27. Dyrektor TDT odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, w przypadku gdy nie zostanie spełniona przesłanka określona w art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2016/1628.

Art. 28. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) cechy identyfikacyjne silników objętych wnioskiem;
- 3) liczbę silników objętych wnioskiem;
- 4) wskazanie celu wprowadzenia na rynek silnika;
- 5) oznaczenie miejsca i datę sporządzenia wniosku oraz podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1;
- 2) sprawozdanie z badań w zakresie emisji spalin przeprowadzonych przez służbę techniczną posiadającą uprawnienia do przeprowadzania badań w tym zakresie.

3. Wraz z wnioskiem wnioskodawca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o wydanie zezwolenia na wprowadzanie na rynek silników są kompletne i zgodne z prawdą.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera również:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 29. Dyrektor TDT odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy nie zostaną spełnione przesłanki określone w art. 34 ust. 5–8 rozporządzenia 2016/1628.

Art. 30. Koszty badań wymaganych do wydania zezwoleń, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i 2, pokrywa wnioskodawca.

Art. 31. 1. Za wydanie zezwoleń, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz za wydanie duplikatów dokumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1, są pobierane opłaty w wysokości:

- 1) 800 zł – za wydanie zezwolenia;
- 2) 65 zł – za wydanie duplikatu.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 32. 1. Dyrektor TDT może podczas wydawania, zmiany lub cofnięcia świadectwa homologacji typu UE oraz wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i 2, wezwać podmiot gospodarczy albo producenta oryginalnego sprzętu do udostępnienia informacji, w formie oświadczenia, jakie uzna za niezbędne do realizacji swoich zadań.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Rozdział 4

Nadzór rynku

Art. 33. 1. System nadzoru rynku tworzą organy Inspekcji Ochrony Środowiska i Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, zwane dalej „organami nadzoru rynku”, oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Kontrolę spełniania przez silniki wymogów określonych w rozporządzeniu 2016/1628 oraz w aktach delegowanych i aktach wykonawczych wydanych na jego podstawie, kontrolę w zakresie stwarzania przez te silniki zagrożenia lub kontrolę w zakresie niezgodności formalnych oraz postępowania w sprawie udostępnianych na rynku silników niezgodnych z wymogami i w sprawie niezgodności polegających na naruszeniu obowiązków określonych w tych przepisach prowadzą:

- 1) organy Inspekcji Ochrony Środowiska – w zakresie silników przeznaczonych do montażu oraz silników zamontowanych w maszynach mobilnych nieporuszających się po drogach, z wyłączeniem silników podlegających kontroli przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego;
- 2) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego – w zakresie silników zamontowanych w maszynach mobilnych nieporuszających się po drogach stosowanych w ruchu zakładu górniczego.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 2, organy nadzoru rynku prowadzą w podmiotach gospodarczych, u producentów oryginalnego sprzętu oraz u przedsiębiorców będących użytkownikami końcowymi maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach.

4. Do zadań organów nadzoru rynku należy:

- 1) współpraca z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, innym krajowym organem nadzoru rynku oraz organami nadzoru rynku państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także organami Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) wydawanie dla organów Krajowej Administracji Skarbowej opinii o spełnianiu przez silniki wymogów określonych w rozporządzeniu 2016/1628 oraz w aktach delegowanych i aktach wykonawczych wydanych na jego podstawie lub w zakresie niezgodności formalnych;
- 3) niezwłoczne przekazywanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kopii decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
- 4) uczestnictwo w pracach unijnych grup do spraw współpracy administracyjnej oraz w forach międzynarodowych w zakresie systemu nadzoru rynku;
- 5) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów okresowych planów kontroli oraz rocznych sprawozdań z przeprowadzonych kontroli i podjętych działań;
- 6) informowanie Dyrektora TDT o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 84 ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
- 7) wprowadzanie do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku prowadzonego przez Komisję Europejską danych identyfikujących silniki niezgodne z wymogami lub stwarzające zagrożenie, rodzajów stwierdzonych niezgodności lub opisów zagrożeń, w tym wyników badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, informacji o stwierdzonych niezgodnościach formalnych, danych identyfikujących podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie silnikami oraz informacji o zastosowanych środkach administracyjnych wraz z ich uzasadnieniem.

5. Przez niezgodności formalne, o których mowa w ust. 2, należy rozumieć niezgodności polegające na naruszeniu obowiązków i wymagań, o których mowa w art. 8 ust. 5 i 8, art. 11 ust. 2–5, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 4 i 5, art. 31 ust. 1–4, art. 32 ust. 1 i 2, art. 33 ust. 1 i 2 i art. 43 ust. 1–4 rozporządzenia 2016/1628, oraz obowiązków i wymagań określonych w aktach wykonawczych i delegowanych wydanych na podstawie art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 3, art. 33 ust. 3 i art. 43 ust. 5 rozporządzenia 2016/1628.

Art. 34. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem monitorującym funkcjonowanie systemu nadzoru rynku.

2. Do zadań Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należy:

- 1) współpraca z krajowymi organami nadzoru rynku, organami nadzoru rynku państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także z organami Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) przekazywanie krajowym organom nadzoru rynku, Komisji Europejskiej oraz organom nadzoru rynku państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także organom Krajowej Administracji Skarbowej informacji wskazujących, że silnik wprowadzony na rynek nie spełnia wymogów określonych w rozporządzeniu 2016/1628 oraz w aktach delegowanych i aktach wykonawczych wydanych na jego podstawie lub stwarza zagrożenie, lub stwierdzono niezgodności formalne, oraz o podjętych działaniach;
- 3) podawanie do publicznej wiadomości i przekazywanie Komisji Europejskiej informacji o krajowych organach nadzoru rynku i ich kompetencjach;
- 4) sporządzanie i aktualizacja okresowych planów i sprawozdań dotyczących funkcjonowania krajowego systemu nadzoru rynku oraz podawanie ich do publicznej wiadomości, a także ich przekazywanie Komisji Europejskiej, państwom członkowskim Unii Europejskiej i państwom członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może:

- 1) zgłaszać uwagi do okresowych planów kontroli, o których mowa w art. 33 ust. 4 pkt 5;
- 2) występować do organów nadzoru rynku z wnioskami dotyczącymi realizacji ich zadań w ramach systemu nadzoru rynku;
- 3) w przypadku zastrzeżeń co do zasadności przyjętych przez inne państwo członkowskie środków administracyjnych, o których informacje zostały wprowadzone do systemu, o którym mowa w art. 33 ust. 4 pkt 7, na wniosek właściwego organu nadzoru rynku, wyrazić sprzeciw wobec tych środków, jeżeli jest to uzasadnione realizacją celów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

4. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie kopii decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, dotyczących silników dokonuje wpisu do rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zwanego dalej „rejestrem”.

5. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na wniosek właściwego organu nadzoru rynku usuwa wpis z rejestru, w przypadku gdy podmiot gospodarczy:

- 1) wykaze, że wykonał decyzje, o których mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nie wcześniej jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym decyzje, na podstawie których dokonano wpisu, stały się ostateczne;
- 2) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, nie wcześniej jednak niż po upływie 24 miesięcy od dnia dokonania wpisu.

Art. 35. 1. W sprawach dotyczących kontroli i postępowań administracyjnych w systemie nadzoru rynku oraz współpracy między organami nadzoru rynku a organami Krajowej Administracji Skarbowej stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 3 i 4, art. 66–84, art. 86 i art. 87 ust. 1, 4 i 7–10 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, z tym że:

- 1) organami nadzoru rynku, o których mowa w tych przepisach, są organy, o których mowa w art. 33 ust. 2;
- 2) o stwierdzeniu niespełnienia wymagań lub stwarzaniu zagrożenia przez silnik organ nadzoru rynku informuje Dyrektora TDT.

2. Opinię w sprawie spełniania przez silnik wymagań na wniosek organów Krajowej Administracji Skarbowej wydają organy, o których mowa w art. 33 ust. 2, w zakresie swojej właściwości, właściwe ze względu na lokalizację silnika oraz przedmiot wniosku.

3. W przypadku stwierdzenia w opinii, o której mowa w ust. 2, że silnik stwarza poważne zagrożenie, organ, o którym mowa w art. 33 ust. 2, który wydał tę opinię, może wszcząć postępowanie w sprawie zniszczenia silnika w przypadkach określonych w art. 29 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 36. 1. Organy nadzoru rynku mogą w trakcie kontroli albo postępowania, o których mowa w art. 33 ust. 2, wezwać podmiot gospodarczy albo producenta oryginalnego sprzętu do udostępnienia informacji, w formie oświadczenia, jakie uznają za niezbędne do realizacji swoich zadań, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2. Podmiot gospodarczy i producent oryginalnego sprzętu składający oświadczenie są obowiązani do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Na wniosek organów nadzoru rynku organy Krajowej Administracji Skarbowej udostępniają dane dotyczące podmiotów dokonujących przywozu silników z państw trzecich, w tym informacje objęte tajemnicą celną, w zakresie niezbędnym do prowadzenia przez organy nadzoru rynku kontroli oraz postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Rozdział 5

Administracyjne kary pieniężne

Art. 37. 1. Podmiot gospodarczy, który:

- 1) stosuje strategie nieracjonalne,
- 2) nie wykonuje obowiązków i wymagań, o których mowa w art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 5 i art. 43 ust. 1–4 rozporządzenia 2016/1628, oraz obowiązków i wymagań określonych w aktach delegowanych wydanych na podstawie art. 43 ust. 5 rozporządzenia 2016/1628,

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1.

- 3) wprowadza na rynek albo udostępnia na rynku silniki podlegające homologacji typu UE bez uzyskania świadectwa homologacji typu UE,
- 4) narusza ograniczenia określone w zezwoleniu Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1628,
- 5) narusza ograniczenia określone w art. 35 ust. 4 lit. a i b rozporządzenia 2016/1628 albo wprowadza na rynek silnik po upływie okresu ważności wskazanego w świadectwie homologacji typu UE wydanym na podstawie art. 35 ust. 4 lit. c rozporządzenia 2016/1628,
- 6) wprowadza na rynek albo udostępnia na rynku silnik, który jest niezgodny ze specyfikacjami określonymi w świadectwie homologacji typu UE,
- 7) wprowadza na rynek albo udostępnia na rynku, na podstawie art. 34 ust. 5 albo 6 rozporządzenia 2016/1628, silnik specjalnego przeznaczenia do montowania w maszynie mobilnej nieporuszającej się po drogach innej niż przewidziana w tych przepisach,
- 8) wprowadza na rynek albo udostępnia na rynku, na podstawie art. 34 ust. 7 lub 8 rozporządzenia 2016/1628, silnik do montowania w maszynie mobilnej nieporuszającej się po drogach innej niż przeznaczona dla danej kategorii silników zgodnie z tymi przepisami

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 100 000 zł za każde naruszenie.

2. Producent albo przedstawiciel producenta, którzy nie wykonują obowiązków i wymagań, o których mowa w art. 8 ust. 9, art. 9 ust. 1 zdanie trzecie, art. 10 lit. a i b, art. 31 ust. 1–4 i art. 37 ust. 1–4 rozporządzenia 2016/1628, podlegają administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 100 000 zł za każde naruszenie.

3. Importer, który:

- 1) nie wykonuje obowiązków i wymagań, o których mowa w art. 11 ust. 3 i 7 i art. 12 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2016/1628,
- 2) wprowadza na rynek maszynę mobilną nieporuszającą się po drogach, w której są zamontowane silniki podlegające homologacji typu UE na mocy rozporządzenia 2016/1628, jeżeli silniki te nie uzyskały homologacji typu UE,
- 3) wprowadza na rynek maszynę mobilną nieporuszającą się po drogach z naruszeniem ograniczeń dotyczących maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach określonych w art. 34 ust. 8 rozporządzenia 2016/1628

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 100 000 zł za każde naruszenie.

4. Dystrybutor, który:

- 1) udostępnia na rynku maszynę mobilną nieporuszającą się po drogach, w której są zamontowane silniki podlegające homologacji typu UE na mocy rozporządzenia 2016/1628, jeżeli silniki te nie uzyskały homologacji typu UE,
- 2) udostępnia na rynku maszynę mobilną nieporuszającą się po drogach z naruszeniem ograniczeń dotyczących maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach określonych w art. 34 ust. 8 rozporządzenia 2016/1628

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 100 000 zł za każde naruszenie.

5. Producent oryginalnego sprzętu, który:

- 1) nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 9 rozporządzenia 2016/1628,
- 2) montuje silnik w maszynie mobilnej nieporuszającej się po drogach innej niż przeznaczona dla danej kategorii silników zgodnie z art. 4 rozporządzenia 2016/1628,
- 3) wprowadza na rynek albo udostępnia na rynku maszynę mobilną nieporuszającą się po drogach, w której są zamontowane silniki podlegające homologacji typu UE na mocy rozporządzenia 2016/1628, jeżeli silniki te nie uzyskały homologacji typu UE,
- 4) wprowadza na rynek albo udostępnia na rynku maszynę mobilną nieporuszającą się po drogach z naruszeniem ograniczeń dotyczących maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach określonych w art. 34 ust. 8 rozporządzenia 2016/1628

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 100 000 zł za każde naruszenie.

6. Producent, przedstawiciel producenta, importer, dystrybutor, producent oryginalnego sprzętu lub będący jednocześnie przedsiębiorcą określonym w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców użytkownik końcowy maszyny mobilnej nieporuszającej się po drogach, w której są zamontowane silniki podlegające homologacji typu UE, którzy uniemożliwiają lub utrudniają:

- 1) organowi nadzoru rynku przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 33 ust. 2, albo
- 2) Dyrektorowi TDT przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2016/1628

– podlegają administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 30 000 zł.

Art. 38. 1. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 37 ust. 1–5 oraz ust. 6 pkt 1, nakłada, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru rynku, na podstawie ustaleń udokumentowanych w protokole kontroli sporządzonym przez ten organ.

2. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 37 ust. 6 pkt 2, nakłada, w drodze decyzji, Dyrektor TDT.

Art. 39. 1. Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych wymierzonych przez Dyrektora TDT stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych wymierzonych przez organ nadzoru rynku stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 40. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 995) w art. 2 w ust. 1 po pkt 17d dodaje się pkt 17e w brzmieniu:

„17e) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach (Dz. U. poz. 1339);”.

Art. 41. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 667 oraz z 2020 r. poz. 568 i 1086) w art. 44 w ust. 1 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach (Dz. U. poz. 1339).”.

Art. 42. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2019 r. poz. 155) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 uchyla się pkt 23, 32, 34 i 37;
- 2) w art. 1 w ust. 1a uchyla się pkt 10.

Art. 43. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064) w art. 166 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) jest organem nadzoru rynku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach (Dz. U. poz. 1339) w zakresie silników zamontowanych w maszynach mobilnych nieporuszających się po drogach stosowanych w ruchu zakładu górniczego;”.

Rozdział 7

Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe

Art. 44. 1. Przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokument, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1, nie jest wymagany, jeżeli podmiot, który złożył wniosek o wyznaczenie służby technicznej, spełnia wymagania określone w art. 45 ust. 3–7 i 9 rozporządzenia 2016/1628, oraz załącznika XVI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/654 z dnia 19 grudnia 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1628 odnośnie do wymogów technicznych i ogólnych dotyczących wartości granicznych emisji i homologacji typu w odniesieniu do silników spalinowych wewnętrznego spalania przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach (Dz. Urz. UE L 102 z 13.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 182 z 18.07.2018, str. 61.

2. Jeżeli w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot, o którym mowa w ust. 1, który został wyznaczony jako służba techniczna, nie przekaze Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego dokumentu, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego odwołuje, w drodze decyzji, wyznaczenie.

Art. 45. 1. Dopuszcza się wprowadzanie na rynek:

- 1) silników przejściowych w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2016/1628, zgodnie z art. 58 ust. 5–8 tego rozporządzenia;
- 2) silników zamiennych w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia 2016/1628, zgodnie z art. 58 ust. 10 i 11 tego rozporządzenia;
- 3) silników kategorii RLL i RLR, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2016/1628, zgodnie z art. 58 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia;
- 4) silników kategorii RLL, o których mowa w art. 58 ust. 9 rozporządzenia 2016/1628, zgodnie z tym przepisem.

2. Podmiot gospodarczy, który:

- 1) wprowadza na rynek silniki przejściowe w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2016/1628 i maszyny mobilne nieporuszające się po drogach, w których są montowane takie silniki, z naruszeniem przepisów art. 58 ust. 3–11 i 13 rozporządzenia 2016/1628,
- 2) wprowadza na rynek, na podstawie art. 58 ust. 9–11 rozporządzenia 2016/1628, silnik do montowania w maszynie mobilnej nieporuszającej się po drogach innej niż przeznaczona dla danej kategorii silników zgodnie z tymi przepisami

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 100 000 zł za każde naruszenie.

3. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w ust. 2, nakłada, w drodze decyzji, właściwy organ nadzoru rynku, o którym mowa w art. 33 ust. 2, na podstawie ustaleń udokumentowanych w protokole kontroli sporządzonym przez ten organ.

4. Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych wymierzonych przez organ nadzoru rynku stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 46. 1. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie przez typ silnika lub rodziny typów silnika wymagań w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń stosownie do dyrektywy 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach (Dz. Urz. WE L 59 z 27.02.1998, str. 1, z późn zm.⁷⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 17, z późn. zm.) zachowują ważność do czasu utraty ważności w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia 2016/1628;
- 2) zezwolenia wydane na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 10 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2019 r. poz. 155 oraz z 2020 r. poz. 1339) w sprawie szczegółowych wymagań dla silników spalinowych w zakresie ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych przez te silniki dla silników, o których mowa w art. 3, zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane.

2. Dokumenty i zezwolenia, o których mowa w ust. 1, mogą być zmieniane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego na podstawie art. 58 ust. 2 rozporządzenia 2016/1628.

Art. 47. 1. Dyrektor Instytutu Transportu Samochodowego przekazuje Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego akta spraw, o których mowa w art. 46 ust. 1, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przekazanie akt spraw, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego zawierającego wykaz spraw i przekazywanych dokumentów.

⁷⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 227 z 23.08.2001, str. 41 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 26, str. 422, Dz. Urz. WE L 35 z 11.02.2003, str. 28 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 73, Dz. Urz. UE L 236 z 23.09.2003, str. 33, Dz. Urz. UE L 146 z 25.06.2004, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 341, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 368, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 86 z 01.04.2010, str. 29, Dz. Urz. UE L 305 z 23.11.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z 21.12.2012, str. 80 oraz Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53.

Art. 48. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków budżetu państwa, w części 60, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi:

- 1) 2020 r. – 100 666 zł;
- 2) 2021 r. – 33 666 zł;
- 3) 2022 r. – 33 666 zł;
- 4) 2023 r. – 33 666 zł;
- 5) 2024 r. – 33 666 zł;
- 6) 2025 r. – 33 666 zł;
- 7) 2026 r. – 33 666 zł;
- 8) 2027 r. – 33 666 zł;
- 9) 2028 r. – 33 666 zł;
- 10) 2029 r. – 33 666 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu kosztów związanych z wykonywaniem zadań realizowanych w ramach danego limitu wydatków, z jednoczesnym zapewnieniem ciągłości realizacji tych zadań.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*